

A mostani forró nyárban jólesik elábrándozni a párás-hűvös hajnalokon, az esős őszi reggeleken és a fagyos téli estéken. Ezt a rideg világot láttatja, a halak vizes jegyében született Dékány Zsolt a szinte meleg szeretettel dédelgetett fotóin.

Eleinte a grafikus pálya vonzotta. Ezt az érzékét volt kitől örökölnie, mert mindkét szülője ügyes kezű és szépérzékű. Elvégezte az építőipari szakközeget, és szorgalmasan látogatta a képzőművész szakkört. Egyszer aztán szemet vetett fivére fényképezőgépére, ahogy az testvérek között lenni szokott, és a kölcsöngéppel végigfotózta az országot. Emberünk ugyanis versenysportot űzött, nem fogják kitalálni milyen: úszott, mint a halak. És imádja a telet. De ehhez az évszakhoz még lesz egy-két szava.

Még idejében kiderült, hogy a szeme még jobb mint a keze. Érettségi környékén a libidóját már a fotózás kötötte le. Első fizetéséből vett is egy Zenit masinát. Ez idő tájt még „mindenlövő” volt, mindenre lőtt, ami mozgott, és ami nem mozgott.

Közben pedig szorgalmasan tanult, képezte magát át a pályaváltásra. Mindent elolvasott, ami hozzáférhető volt a fotózásról, és a pécsi fotóklubokat is feltúrta ismeretek után kutatva. 1999-re érett meg a helyzet: sikeres egyéni fotósszakvizsgát tett.

Ekkoriban még az épületekben vélte fölfedezni kedvenc témáit, de rájött, hogy ez csak amolyan szakmai nosztalgia. A kedvenc színe a barna volt, de lassan kitört ebből a depresszióból, és rátalált a többi színre is. Ebben nagy segítségére volt a szomszédban éppen kéznél lévő Mecsek. A természet végtelenül gazdag változatossága, kimeríthetetlen szín és formavilága lebilincselte. Olyannyira, hogy még a riportképeit is állványról fotózta.

Erre a stabilitásra építve aztán, biztos szemmel és kézzel kiválasztott mikrovilágában többnyire bizonytalanságban hagyja, mondhatni megoldoztatja, alkotó társsá avatja a nézőt. Nem tudjuk hol vagyunk, mit látunk, kicsi a látvány avagy monumentális. Mindenesetre szép. Némelyik képe egyenesen megejtő. Nem törekszik a teljességre, a részletek elemzését végzi el akkurátusan. Nem kertez, kegyetlenül levágja a témát, és tovább frusztrálja a nézegetődot. Soha sem tudjuk meg, hogy mi a folytatás, mi lehetett a vágáson túl. Magánügy. Maradjunk a kijelölt témánál, azt tanuljuk meg alaposan. A deres faleveleket, a fagy-gyöngyös pókhálóval gúzsba kötött leveles faágat, a vízen landolt kék lepkét, a zúzmarás bükköst, a kökőrcsint, a harmatos árpakalászt, a deres szamócát, a mirelit csipkebogyót, a jégkockákat és a töredezett aszfaltot.

Máskor meg a teljes bizonytalanságban tartja az áldozatát. Nekünk kell megfejtenünk, kitalálnunk, hogy mit ábrázol a tócsatükkör, hogy igazgyöngyöt, buborékot vagy petét látunk.

Kedvenc évszakja a tél, azt mondja, azért, mert nem túl színes. Azt már én teszem hozzá, hogy olyankor könnyebben botlik a halas természetfotós egy kis ködbe, párába, esőbe, dérbe miegymásba, ami a vízzel kapcsolatos...Persze azért a képei szép színesek.

A jégvilág mellett észreveszi a mozgást és a szerelmet is. Dokumentálja a szívet formázó hattyúnyakakat és a vívódó dámokat.

A felfedezést tehát többnyire ránk hagyja, bár egy igazi kolumbusi történetért áldozna néhány ős hajtincset. Úgyhogy a National Geographic csapata még számíthat meglepetésre a konkurenciától.

Ami a kedvenc témákat illeti, vágyképlete természetesen mindig van, de az élet általában mást tesz eléje keresztbe. Így aztán kénytelen a felhozott anyagot fotózni. Amint a fotók bizonyítják, ez a véletlen felhozatal elég használható képi világot produkál. Csak szem kell hozzá, hogy észrevegyük.

A régi Zenitjét egy ideje pihenteti, és Pentaxra váltott. Strapabíró, jó optika sorozat, kedvező ár. Kell ennél több egy természetfotósnak? A K 1000-es gépe mellett van MZ-5 és MZ-7-es váza is. 20-as, 24-es, 50-es, 135-ös, 500-as, valamint 35-210-es objektíveket használ. Számos tartozékot (közgyűrűt, szűrőt, derítőt, vakut) túráztat, amikre vagy szüksége van vagy nem.

Általában Fuji Velvia diát használ, de korábban sokat dolgozott Kodakra is.

Túl sok felvételt nem készít egy témáról, többnyire harmat. Bár töredelmesen bevallja, előfordult az is, hogy elfogta a hév és ellőtt egy tekercset egy álló helyében.

Dékány Zsolt szerencsésen egyesítette kétirányú tehetségét, fotózik és kiadványokat szerkeszt a reklámszakmában. 1998 óta tagja a NaturArt csoportnak. Nem tartja fontos adatnak, hogy hány kiállításon mennyi képe lógott. Emlékei szerint közelesen száz közös tárlaton szerepelt. A következő egyéni kiállítása július 29-től augusztus 22-ig látható a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumban.

(Z.Z.) (FotoVideo 2002. 7.-8. sz.)